

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7976-09-25 בדש נ' אוחנה

לפני כבוד השופטת בכירה רונית פינצ'וק אלט

התובע: ליאור יוסף בדש
ע"י ב"כ עו"ד עמית וולף

נגד

הנתבע: עוזי עוז אוחנה
בעצמו

החלטה

לפניי בקשות התובע שהוגשו בהתאם לתקנה 49 תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018.

רקע ועיקר טענות הצדדים בכתבי הטענות

1. עפ"י האמור בכתב התביעה, התובע הינו שמאי מקרקעין ותיק ומוכר וכן הבעלים של חברה העוסקת במתן שירותי שמאות מקרקעין. גם הנתבע שמאי מקרקעין וכן הבעלים, המנהל והמפעיל של אתר אינטרנט "ד"ר נדל"ן". הצדדים אם כן הינם מתחרים עסקיים.

2. לטענת התובע, הנתבע השתמש בשמו של התובע לצרכיו העסקיים והמסחריים לרבות לצרכי פרסום שיווק וקידום שלו ושל שירותי שמאות המקרקעין המוצעים על ידו. כלגולש שביקש פרטים אודות התובע ולשם כך השתמש במנועי החיפוש השונים, הופנה לדף תוצאות חיפוש בו מופיעה בעמוד הראשון תוצאת חיפוש המהווה קישורית לאתר המפר של הנתבע, הכוללת את שמו של התובע באופן מודגש ובולט ולצידה המלל "דוקטור נדל"ן" (כינויו של הנתבע וכן השם של האתר המפר שלו), כאשר לחיצה על הקישורית מובילה את הגולש ישירות לאתר המפר של הנתבע.

3. לטענת התובע, הנתבע השתמש במוניטין של התובע, תוך עשיית עושר ולא במשפט. התובע עותר לצו מניעה קבוע האוסר על הנתבע לעשות שימוש בשמו או פרסום או הצגה של שמו של התובע באתר או במקום אחר, וכן פיצוי כספי בסך 100,000 ₪ בגין העוולות וההפרות שביצע. הודגש שסכום התביעה הינו לצרכי אגרה.

4. עילות התביעה המפורטות בכתב התביעה כוללות עוולות גניבת עין, תיאור כוזב והתערבות לא הוגנת, לפי חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999. כמו כן, נטענה עוולת פגיעה בפרטיות,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7976-09-25 בדש נ' אוחנה

לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, ועוולות גזל מוניטין, פגיעה במוניטין ודילול מוניטין. עוד נכללות עוולת עשיית עושר ולא במשפט, לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, ועוולת איסור הטעיה, לפי חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981. בנוסף, נטענה עוולת הפרת חובה חקוקה, לפי פקודת הנזיקין, בהתייחס לסעיף 16 לחוק שמאי מקרקעין, תשס"א-2001, ולתקנות שמאי מקרקעין (אתיקה מקצועית), תשכ"ו-1966. נטען כי הנתבע גם גרם לתובע עוגמת נפש רבה ומיותרת.

5. עפ"י האמור בכתב ההגנה, עסקינן בטעות טכנית תמימה שנעשתה בתום לב באתר של הנתבע. הטעות התגלה לנתבע לראשונה ביום 6.8.25 בעקבות פניה של מספר שמאים קולגות שהפנו את תשומת ליבו של הנתבע ששם מופיע באתר שלו כאשר מחפשים את שם שלהם במנועי החיפוש. כבר ביום 7.8.25 הוא יצר קשר עם מפתחת האתר שלו, **סמדר ישראל**. בשיחה שנערכה ביניהם בשעה 16:30 היא הסבירה לו שמדובר בתקלה טכנית שנגרמה בתום לב בעת עדכון גרסה של האתר. במסגרת מתיחת הפנים נוספה רשימת שמאים שנלקחה ממקור ציבורי ורשמי – מאגר שמאי המקרקעין באתר data.gov.il. התקלה תוקנה מייד ועוד באותו ערב בשעה 18:20 הנתבע פרסם בקבוצת השמאים הארצית הודעת התנצלות גלויה ומפורטת, לקח אחריות והסביר שמדובר בתקלה בתום לב והבהיר שהכל תוקן לאלתר. באותו ערב שוחח גם עם גב' **נחמה בוגין** יו"ר לשכת שמאי המקרקעין ששבחה אותו על האחריות והמהירות בה טיפל בנושא.

6. מספר ימים לאחר שהכל תוקן וסודר, התקבל מכתב ההתראה מב"כ התובע. הנתבע בירר את העניין והסתבר לו שקולגה בשם **מני מנשה** הוא זה שהעביר את הסיפור לידיעת התובע, כך שהתובע למעשה "רכב" על המקרה והגיש את התביעה בדעבד לאחר שהכל כבר סודר, ורק במטרה להתעשר. התביעה אם כן אינה אלא ניסיון לנצל תקלה שולית כדי לייצר עילת תביעה מלאכותית. עוד הדגיש שמדובר בדפוס פעולה של התובע ולראייה הליכים קודמים כפי שפורטו במסגרת כתב ההגנה.

7. התובע הגיש כתב תשובה לכתב ההגנה במסגרתו הכחיש את האמור בכתב ההגנה ובכלל זה את הטענה שמדובר בדפוס פעולה שלו.

בקשת התובע למחיקת כתב ההגנה – דיון והכרעה

8. לטענת התובע, הנתבע כלל במסגרת כתב הגנתו פס"ד פיקטיביים, שהופקו באמצעות בינה מלאכותית, וזאת בניסיון לייצר טענות הגנה. התובע ציין כי הנתבע הודה שהפניות לפסקי הדין אינן תואמות לפסקי דין קיימים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7976-09-25 בדש נ' אוחנה

9. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

10. בקשת התובע למחיקת כתב ההגנה בשל שימוש בבינה מלאכותית מהווה סעד קיצוני שהלכה למעשה ינעל בפני הנתבע את שערי ביהמ"ש. אף מהפסיקה שהביא התובע עולה שביהמ"ש רשאי להורות על מחיקת כתב טענות, אם עלה חשש לשימוש לרעה בהליך משפטי אך אינו חייב לעשות כן.

11. במאזן הזכויות בין הצדדים עולה שהפגיעה בזכות הנתבע תהיה חמורה לאין שיעור אם יימחק כתב הגנתו, אל מול הפגיעה בזכויות התובע אם לא יימחק כתב ההגנה.

12. על כן הבקשה נדחית, ולאור הודעת הנתבעת שמדובר בפסיקות שאינן קיימות, הרי שהפניות אלה לפסיקה נמחקות בזאת מכתב ההגנה.

בקשת התובע בעניין הליכים מקדמיים – דיון והכרעה

13. במסגרת תשובה לתגובה שהתובע הגיש ביום 12.3.26, התובע ציין כי בינתיים הנתבע הספיק להמציא את תצהיר גילוי המסמכים, ולכן התובע אינו עומד על הבקשה, אולם מאחר והנתבע המציא את תצהיר הגלמ"ס לאחר שהתובע הגיש את הבקשה, הרי שהתובע עומד על פסיקת הוצאות בקשר עם הבקשה.

14. התובע ציין שביהמ"ש ביום 16.11.25 נתן החלטה בעניין קיום הליכים מקדמיים, ושביום 18.12.25 התובע שלח לנתבע את הדרישה, ושאיך לקבל את טענת הנתבע בעניין העיכוב בשל רכישת דירה.

15. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי התובע זכאי להוצאות, גם אם על הצד הנמוך, בשל העיכוב בהשלמת ההליכים המקדמיים.

16. הנתבע יכול היה לבקש מהתובע אורכה להשלמת ההליכים ולציין בפניו שהוא נאלץ להתעכב עם הנ"ל בשל העומס המוטל עליו. לשם כך אין צורך בהשכלה משפטית. התובע נאלץ להגיש בקשה בעניין, דבר שללא ספק גזל מזמנו. המלחמה עם איראן פרצה בסוף חודש פברואר, כך שלא ניתן לייחס את העיכוב למלחמה.

17. משכך אני קובעת שהתובע זכאי להוצאות הבקשה, ללא קשר לתוצאות התובע, בסך 1,500 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7976-09-25 בדש נ' אוחנה

בקשת התובע בעניין העברת נטל השכנוע – דיון והכרעה

18. לטענת התובע, הנתבע הודה בעובדות המבססות את עילות התביעה, אך העלה טענות "מדיחות" שאינן מזכות את התובע בסעד. לכן, לטענת התובע, מתקיים בעניינו כלל "הודאה והדחה", ונטל ההוכחה צריך לעבור לנתבע.

19. הנתבע התנגד לבקשה וציין שהיפוך הנטל ייעשה אך במקרים נדירים שאינם מתקיימים בעניינו.

20. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי **דין הבקשה של התובע להיפוך נטל ההוכחה, להידחות.**

21. על מנת שטענת הגנה תסווג כטענת "הודאה והדחה" המעבירה את נטל השכנוע אל הנתבע, נדרש כי הנתבע יודה בכתב הגנתו בכל העובדות המהותיות המקימות את עילת התביעה, ויוסיף עובדות "מדיחות" המפקיעות את הזכות לסעד. אם הנתבע מכחיש ולו עובדה מהותית אחת המקימה את העילה, נטל השכנוע נותר במלואו על כתפי התובע (ע"א 6681/21 שרית קילקר נ' עובד ניסים נועם (נבו 12.7.2023)).

22. טענות הנתבע בכתב ההגנה מהוות "הכחשה מנומקת" ואינן עולות כדי טענת "הודאה והדחה", מאחר שהנתבע מכחיש את יסודותיה המהותיים של עילת התביעה, ובפרט את קיומו של נזק, קשר סיבתי, כוונה להטעות ושימוש מכוון במוניטין.

23. עילת התביעה המרכזית מבוססת על עוולת גניבת עין לפי סעיף 1(א) לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999. עוולה זו דורשת הוכחת מוניטין וקיומו של חשש סביר להטעיית הציבור. הנתבע בכתב הגנתו מכחיש מכל וכל שימוש מכוון או יצירת מצג מטעה, וטוען כי מדובר בתקלה טכנית זמנית שתוקנה מיד. הכחשת יסוד ההטעיה והכחשת השימוש המכוון במוניטין שומטות את הקרקע תחת הטענה כי מדובר בהודאה והדחה.

24. טענת הנתבע כי מקור הופעת שם התובע באתר הינו תקלה טכנית זמנית ובתום לב אינה בגדר הודאה והדחה, אלא מהווה הסבר וכפירה ישירה בעצם ביצוע העוולות המיוחסות לו. זוהי "הכחשה מנומקת" המותירה את נטל ההוכחה על כתפי התובע.

25. על כן אני דוחה את בקשת התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7976-09-25 בדש נ' אוחנה

סוף דבר

26. בקשת התובע לפסוק הוצאות בשל הצורך להגיש בקשה בעניין הליכים מקדמיים – מתקבלת וכאמור אני מחייבת את הנתבע בהוצאות בסך 1,500 ₪.

27. בקשת התובע למחיקת כתב ההגנה – נדחית.

28. בקשת התובע להעברת נטל השכנוע – נדחית.

29. בגין 2 הבקשות הנ"ל שנדחו התובע ישלם לנתבע הוצאות בסך 2,500 ₪. מהסכום דנן יש לקזז את הסכום שנפסוק לחובתו של הנתבע.

30. סיכומו של דבר הוא שהתובע ישלם לנתבע הוצאות הבקשות ללא קשר לתוצאות התובענה, בסך של 1,000 ₪, תוך 30 יום.

ניתנה היום, ב' אב תשפ"ו, 16 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק אלט, שופטת ב' ליה

